

de Haringvliet en in den Houttuin en werd begraven in het Hoog Choor der Groote Kerk, graf n°. 30.

«Een geestelijk woelwater», dien naam verdient ten volle Petrus Hofstede (2). In 1716 geboren te Groningen, waar zijn vader predikant was, werd hij waarschijnlijk gedwongen, zijne daar aangevangene studiën aan de Friesche hoogeschool voort te zetten, door den haat, dien zijn «Pseudo-studiosus hodiernus», d. i. «Hedendaagsche Naamstudent» op twintigjarigen leeftijd geschreven, hem op den hals haalde (1).

Zoowel de student als de predikant-professor heeft, als eene persoonlijkheid, die zich nooit verloochende, aanspraak op eene, al is het nog zoo ruwe teekening.

Hij, zoo schrijft de Theologiae Studiosus, «gordde zijne lendenen in arren moede om het tal van ongeroepen strevers naar 't kerkelijke herders- en leeraarsambt tegen te gaan, waarvan in zijn tijd de Groningsche straten grimmelden». — «Een smit de moker, een snijder de schare en een knopenmaker de naalde te zwaar vallende, dreigt aanstonds de geleerde wereld om predikant te willen worden en wort van het onwetende graauw met blijdschap aangenomen. Een landbouwer zijn bier niet na genoegennende uitzetten, verlaat zijn vrouw en kinderen en loopt met een dolle kop naar de Academie om daar zijn geluk te beproeven.»

Hij meent met Richard Steele «dat het zwarte laken

(1) Zie behalve Hartog e. a. in de boven aangehaalde geschriften van Vloten (in De Levensbode, Dl. III, p. 321) «Een geestelijk woelwater der 18de eeuw».

(2) Men zag dus ook hier te lande sporen van een studentenproletariaat, zooals dit thans in andere rijken meer bekommering dan afkeer wekt.